

Lørdag den 5. September Kl. halvelve om Formiddagen blev en Politimand dræbt i en Lejlighed ved Damhussøen. Samtidig afgik en god dansk Sømand, senere genkendt som Hovmester Johannessen, ved Døden for egen Haand. Politimanden havde skudt først, men uden at ramme, og Hovmesteren besvarede Skydningen. Politimanden, Overbøtjent Østergaard-Nielsen, blev dræbt paa Stedet. Hovmester Johannessen tog Gift og døde ved Ankomsten til Politigaarden.

Om Politimanden er der skrevet og sagt meget. Om Hovmesteren intet. Han blev overrasket ved en Radiosender ifærd med at sende sine Budskaber til England. Han var, antagelig i det tidlige Foraar, kommet til Danmark for at hjælpe med til at forberede Danmarks Befrielse fra det tyske Aag

Siden Begivenheden paa Vinkelager vækkede det danske Folk og understregede, hvor hårdt der i det skjulte arbejdes her i Landet paa at svække den tyske Besættelsesmagt og forberede Frihedens Dag, er endnu en af de med Faldskærm nedsatte danske Frihedskæmpere blevet Offer for en altfor energisk Hjælpsomhed fra det danske Politis Side overfor Tyskerne.

Lørdag den 26. September blev en 25 aarig ung Mand overrasket i sit Logis i Øresundsgade i København. Han stod med Hænderne paa Ryggen, da Kriminalassistent Øst og Ordensbetjent Rasmussen brød ind i hans Værelse. Han foretog sig intetsomhelst aggressivt overfor de indtrængende, men de styrtede sig over ham, vred hans Arme af Led, hvorefter en Revolver, han holdt i Haanden, gik af og et Skud strejfede en af Betjentenes skudsikre Vest, som fik en Bule. Men at overmande og tage tilfange var ikke den for sin Nazificering berygtede Kriminalassistent Øst nok. Han og Kollegaen tømte deres Revolveres Magasiner i Croppen paa den værgeløse Mand, og da han forlængst var død, rettede Nazisten Øst sit sidste Skud mod hans Hoved, som fuldstændig sønderlemmedes. Det var intet mindre end Mord, et overlagt, bestialsk, sadistisk Mord, som her fandt Sted. Den unge Mand faldt paa sin Post som Offer for en Landsforræder blandt Politiet.

Menneskejagten er for Alvor gaaet ind i Danmark!

Der udkommer et illegalt Blad "De frie Danske", som Tyskerne i den seneste Tid med særlig Iver har forlangt standset. Da det i første Omgang ikke viste sig muligt at trænge ind til Organisationens Kerne, forsøgte man med en Provokation. Ad Omveje lod man sige, at en Kreds af formaaende Mænd med Prins Aksel i Spidsen ønskede at støtte Bladet. Der blev aftalt et Møde paa "la Reine", og her fik Politiets Stikkere Lejlighed til at tage nogle af "De frie Danske"s Medarbejdere i Øjesyn. Faa Dage efter begyndte Arrestationerne. Ialt er der efterhaanden arresteret mellem en halv Snes og en Snes Personer, hvoraf nogle blot har distribueret Bladet. Fire-fem af Bladfolkene lykkedes det at forsvinde i Tide. Nogle af dem er allerede naaet i Sikkerhed uden for Landets Grænser.

Naar man ikke kunde naa frem, arresterede man i Flæng Familiemedlemmer og lod dem sidde "paa Bekendelse", som det hed i gamle Dage.

Under Razziaerne oplevede det danske Politi, hvad det selv opfattede som en Triumf, vi andre som en Skam, at det tyske Gestapo oftest endte i en Blindgade, og at det danske Politi maatte tage Traadene op og forfølge dem.

Dette giver os Anledning til at sige til Politiet: Udnyt ikke Kendskabet til de interne Forhold i Landet, hvor Tyskerne staar magtesløse overfor et fremmed Folk med et fremmed Tungemaal og først og fremmest med en helt anden og mere menneskelig Mentalitet. Gaa ikke i Tyskernes Tjeneste nu, hvor Krigen vender og det danske Folk begynder at rejse sig til aktiv Modstand mod Tyskerne. Det danske Politi har allerede to Mord paa Frihedskæmpere paa sin Samvittighed. Fremtur ikke yderligere i de tyske Undertrykkes Tjeneste! Det vil sætte en Plet paa det danske Politi, som aldrig vil kunne fjernes!

OOOGØR OP MED LANDSFORRÆDERNEOOOGØR OP MED LANDSFORRÆDERNEOOOGØR OP MED LANDSFORRÆDERNE

"Frikorps Danmark" terroriserer Landet

Siden "Frikorps Danmark"s Hjemkomst er der ikke forløbet en Dag uden Uroligheder det ene eller det andet Sted i Landet, fremprovokeret af "Heltene". Vi gengiver nedenstaaende nogle enkelte af de Episoder, der har fundet Sted i København:

10/9 En Frikorpsmand faldt i Søvn i Amager Bio. Efter Forestillingen vækkes han under almindelig Moro. En ældre Dame spørger bekymret, om han er syg. Som Svar faar hun en Række Knytnæveslag i Ansigtet.

19/9 Paa Cafe "Nørrebros Runddel" trænger en Bande Frikorpsfolk ind under Anførsel af den berygtede Voldsmand Henning Wessel. De forulemper Gæsterne, foranstalter forskelligt Hærværk, tømmer bl.a. Ølankrenes Indhold ud paa Gulvet. Senere fortsætter de med at overfalde en Del Mennesker ved Sporvognsstoppestedet udenfor for endelig at afslutte Aftenens

Bedrifter med en større Gang Rudeknusning i Hovedstadens Brugsforening, Jagtvej.

20/9 5-6 Frikorpsfolk overfalder med Bajonetter nogle Civile i Muslingeskallen paa Raadhuspladsen. En Betjent kommer til og trækker Pistolen, men overmandes og frastjæles Pistolen af en civil Tysker, der er i Følge med Frikorpsfolkene.

Samme Dag overfalderes - ogsaa paa Raadhuspladsen - en Del Civilpersoner af Frikorpsfolk med dragne Bajonetter. Og paa Toldbodvej irriterede et Cyklebud af en eller anden Grund nogle Frikorpsfolk, som kom kørende i Bil. 4 Mand springer ud og mens to holder Budet, bearbejder de to andre ham med Næveslag. En ældre Arbejder fra B. & W., som kommer forbi, raaber "Fy" - med det Resultat, at han straks har to Mand over sig.

Det synes, som om Politiet er ude af Stand til at beskytte Borgerne mod disse Gangsters. Det er næppe god Vilje, det skorter paa, men Frikorpsfolkene driver jo deres Terror i Ly af den tyske Værnemagt.

En Millionby behøver imidlertid ikke at lade sig terrorisere af en lille Flok Bøller - selvom Byen er besat af en fremmed Militærmagt. Ved en tilstrækkelig haandfast Optræden fra Civilbefolkningens Side overalt, hvor Frikorpsfolkene forsøger med deres Provokationer, vil det være muligt at holde dem nede og sætte dem saa eftertrykkelig paa Plads, at de fremtidig mister Lysten til at "optræde".

Det er beklageligt, at Korpsset har antaget Navnet "Frikorps" - "Førrederkorps" havde været mere i Overensstemmelse med de faktiske Forhold.

ooooooooFØRTEL INGEN HVORFRA BLADET KOMMERooooooooFØRTEL INGEN HVORFRA BLADET KOMMERoooo

Regeringen og de undertrykte Nationer

=====

I et Brev dateret 18. August 1942 har Rigspolitichefen tilskrevet Aarhus Politisom følger:

"Da der er ankommet ca. 400 Organisation Todt-Folk til Aarhus gøres Politistyrken opmærksom paa, at disse Folk, hvis det kommer til Episoder med Danske maa behandles haandfast af Politiet og de danske implicerede tilsvarende lempeligt. Forklaring: Af Todt-Folkene er ca. 240 hentet fra Koncentrationslejrene og ca. 60 er tvangsudskrevne Hollændere. De har ingen Rationeringskort.

Vi har i de sidste Par Aar været Vidner til adskillige Retsovergreb og Retsbrud i Danmark. Denne Instruktion fra Rigspolitichefen er kun et yderligere Skridt paa Vejen til fuldstændig Ophævelse af Retstilstandene her i Landet. Det er uhyrligt at tænke sig, at Rigspolitichefen i en Rets-Stat paa Forhaand instruerer Politiet om, hvorledes en bestemt Gruppe Mennesker skal behandles, dersom det skulde komme til Episoder, ganske uanset hvem der maatte foranledige saadanne Episoder. Rigspolitichefen har paa Forhaand udpeget de Hollændere, der er udkommanderet fra Koncentrationslejre eller paa anden Maade tvangsudskrevne af Tyskerne, som skyldige. Deres eneste Forbrydelse er, at de ikke har villet opgive deres nationale Frihedskamp. Men i Danmark, der selv er undertrykt af de samme Tysker hvor ogsaa det danske Folk fører sin nationale Frihedskamp, der bestemmer Rigspolitichefen at disse undertrykte Hollændere skal behandles haandfast.

Kan det overhovedet tænkes, at der mellem det undertrykte danske Folk og de tvangsudskrevne Hollændere, med hvem vi føler os i Skæbnefællesskab, skulde kunne opstaa Episoder? Nej, saadanne Episoder vilde være utænkelige. Derimod er det vel muligt, at der kunde opstaa Episoder mellem de ulykkelige Hollændere og danske Nazister, der optræder som vilige Lakajer for Undertrykkerne. Og saa forstaar man straks bedre, hvilke danske implicerede det er, Politiet har Ordre til at behandle lempeligt. Men Rigspolitichefen overhovedet forstaar hvilken Indflydelse paa Retsopfattelsen her i Landet i Almindelighed og inde for Politikorpsset i Særdeleshed saadanne Ordre naturligt nok maa have?

Men Rigspolitichefens Brev har en langt videregaaende Betydning. Saadanne Instruktioner kan ikke være udstedt uden at have Justitsministerens principielle Godkendelse. Naar dette imidlertid er Tilfældet, rejser det Spørgsmaal sig: Er dette den danske Regerings Stilling overfor de undertrykte Nationer i Europa? En saadan Indstilling fra Regeringens Side kan blive skæbnesvanger for Danmarks Fremtid. Naar Freden engang skal sluttes, kan den danske Regerings Indrømmelsespolitik overfor Tyskland berede vort Land adskillige Vanskeligheder. Men hvis hertil kan føjes en Anklage for fjendtlig Indstilling og aabenbare Retsovergreb overfor Borgere fra andre undertrykte Nationer, da vil Ansvaret komme til at veje tungt paa den danske Regering, og det vil ikke kunne bortforklares.

Det danske Folk tager afgjort og bestemt Afstand fra Rigspolitichefens Instruktion til Aarhus Politis. Det var ønskeligt, om den danske Regering vilde tage et lige saa klart Standpunkt - selvom den derved skulde desavouere Justitsministeren.